

telse her i Tinget, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem tager højlig fejl. Og naar det ærede Medlem nu sagde, at ogsaa mine Angreb paa ham i Dag er umotiverede, vil jeg sige, at jeg imødeser med megen Interesse, hvorledes det ærede Medlem vil bære sig ad med at bevise det. Mine Angreb har jeg jo væsentlig baseret paa Udtalelser i det Blad, som i alt Fald paa et vist Tidspunkt af Sommeren var hans eget, paa de Udtryk for Ligegyldighed for Grundloven og den Omtale af Færøernes Lagting og af Danmark, som har staaet i dette Blad.

C. Sørensen: Ved Finanslovens tredie Behandling den 15. Marts i Aar tillod jeg mig i Forening med 14 ærede Medlemmer af dette høje Ting at stille et Ændringsforslag til den højtærede Trafikministers Budget, gaaende ud paa, at der af Statskassen ydedes et Tilskud af 100,000 Kr. til Anlæg af et Fjorddige fra Knudegaards Bjerg paa Øland til Attrup Bakker i Torslev Sogn til Beskyttelse af de bagved liggende lave Arealer imod Oversvømmelser fra Limfjorden, alt under Forudsætning af, at der af de interesserede Lodsejere tilvejebragtes et lignende Beløb.

Den højtærede Trafikminister stillede sig meget velvilligt til Sagen og udtalte, at det endnu ikke var lykkedes at behandle Spørgsmaalet saaledes til Ende i Ministeriet, at der kunde tages Stilling til denne Sag, men den højtærede Minister lovede at lade den bearbejde og saa snart som muligt tage Stilling til den. Den højtærede Minister tilføjede: „Forhaabentlig vil det da kunne lykkes at stille Forslag i saa Henseende paa det kommende Finanslovsforslag“. Derimod saa den højtærede Minister sig ikke ret vel i Stand til at modtage det af mig stillede Ændringsforslag paa dette sene Tidspunkt af Rigsdagsamlingen. Jeg havde altsaa i Henhold til denne Forhandling haabet paa, at der paa det forelagte Finanslovsforslag vilde blive optaget en Bevilling til Digeanlægget. Det er imidlertid ikke sket, og det beklager jeg meget. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Trafikminister om, hvordan Sagen ligger i Øjeblikket, og beder ham se saa velvilligt paa den som paa nogen Maade muligt, og endelig vil jeg spørge, om jeg tør gøre mig Haab om, at der vil blive optaget en Bevilling desangaaende til anden eller tredie Behandling af Finansloven.

Sagens Forhistorie er i Korthed følgende. Umiddelbart efter, at vi havde

faaet det økonomiske Grundlag i Orden med Hensyn til Digeanlægget mellem Brovst og Øland, mellem Øland og Gjøel og mellem Gjøel, Haldager og Fristrup derved, at Staten gav os et Tilskud paa 58,000 Kr., og Hjørring Amt paa de interesserede Lodsejeres Vegne i Statsanstalten for Livsforsikring optog et Laan paa 117,000 Kr., blev der af de interesserede Lodsejere i Øland, Brovst og Torslev Sogne rejst en Bevægelse for at tilvejebringe et lignende Beskyttelsesforetagende mellem Øland og Attrup. Man indgik i den Anledning til Ministeriet for offentlige Arbejder med Andragende om at faa Statens Vandbygningsvæsen bemyndiget til at foretage de nødvendige Undersøgelser og endelig udarbejde Projekt til Inddæmningsforetagendet. Trafikministeriet stillede sig velvilligt til denne Henvendelse og bemyndigede Vandbygningsvæsenet til at udarbejde Overslag over Inddæmningsforetagendet. Dette Overslag forelaa i Fjor i December Maaned og viste, at Udgiften vil andrage en Sum af 200,000 Kr. Under 1. Februar indgik man saa med et Andragende til Trafikministeriet om et Tilskud fra Staten paa Halvdelen af Beløbet, 100,000 Kr., og det var i Henhold hertil, at jeg stillede mit Ændringsforslag til Finanslovens tredie Behandling. Efter den højtærede Ministers Udtalelse og hans og Ordførerens Henstilling tog jeg Ændringsforslaget tilbage, som sagt, i Haab om ved en Bevilling paa den kommende Finanslov at faa et Tilskud til Digeanlægget.

Det er betydelige Beløb, der her stilles Krav om, og jeg erindrers meget godt den højtærede Finansministers Udtalelser her ved Finanslovens Fremsættelse om, at han havde søgt at paavirke sine Kolleger i Regeringen i Retning af kun at tage de nødvendige Udgifter med, og han rettede en Henstilling til dette høje Tings Medlemmer om at holde deres Krav tilbage; Ønsker havde han intet imod, de betyder jo ikke noget. Nu vil jeg paa ingen Maade sige, at en saadan Henstilling er ufornøden, men jeg tror ikke, jeg husker ret meget fejl, naar jeg siger, at en lignende Henstilling er gjort her ved Finanslovens første Behandling af alle de Finansministre, vi har haft i den Tid, jeg har nydt den Ære at sidde i Tinget, og paa den anden Side kan man ikke paastaa, at Henstillingen har været fulgt i særlig høj Grad. Jeg tør maaske i den Henseende henvise til, at der f. Eks. ved anden Behandling af Finansloven for i Aar forelaa ikke mindre end 133 Ændringsforslag og